

[Oluf Pedersen.]

Menneske misforstaar ham, og saa kommer her og giver en helt anden Forklaring!

Saa taler Ministeren om, at der er nogen, der politisk beskytter Værnemagerne, og saa spørger vi, hvem det er. Men Ministeren giver overhovedet ingen Forklaring om, hvem det er.

Man kan da ikke rejse rundt i Landet og sige, der gives politisk Beskyttelse, rette de Beskyldninger mod os alle sammen og saa bare sige ingenting. Nej, kom frem med det og sig, hvad Meningen er! Er det Statsministeren, der tænkes paa? Det er sandsynligt, det er saadan, men det troede Ministeren aabenbart ikke.

Og saa det tredje: Det er forfærdeligt at læse Rigsdagstidende. Det viser sig, at den højtærede Minister har holdt sig til den højtærede Forsvarsminister, Hr. Ole Bjørn Krafts Tale i Anledning af Kommunistloven. Han kan ikke have læst mere, for saa kunde han ikke sige, at det var forfærdeligt, hvad der var sagt.

Kristen Amby: Jeg har ikke noget Ønske om at komme ind i en Polemik med den højtærede Minister uden Portefeuille, og jeg vil ogsaa anse det for urigtigt, at man nu starter en Slags Størvask mellem den ene og den anden Fløj af Regeringen. Men naar et Regeringsmedlem rejser ud i Landet og i Stedet for at mane til Ro og Besindighed, til dog at være lidt taalmodige, „for jeg sidder dog i Regeringen, jeg ved, det kommer alt sammen, og vi har forhandlet den Straffelov“ — som vi altsaa først i Dag forhandler her i Tinget —, naar han i Stedet for at gøre dette kommer med Insinuationer som dem, den højtærede Minister kom med, saa maa det have Konsekvenser under den ene eller den anden Form. Den højtærede Minister kan ikke nøjes med nu her fra Tingets Talerstol at sige: Jeg har sagt „hvis“. Det er, om jeg saa maa sige, en Mellemskoledrengs Logik og Form. I det Øjeblik en ansvarlig Mand siger: *Hvis* De Herrer yder politisk Beskyttelse — saa er dermed efter dansk Sprogbrug sagt, at der ydes politisk Beskyttelse, og saa er den højtærede Minister forpligtet til her at sige, hvad han mener med dette Ord.

Og der kan jo ingen som helst Tvivl være om, hvad den højtærede Minister mener. Hans Tale er holdt, efter at de Udtalelser, der offentligt er fremkommet om dette Forhold fra den højtærede Statsminister, var kendt. Den er endvidere holdt,

efter at den højtærede Udenrigsminister holdt sin Tale i Hillerød, hvor han sagde noget helt andet. Hvad sagde nemlig den højtærede Udenrigsminister? Han sagde for det første dette rigtige: Vi er alle under Anklage. Han havde ogsaa hørt og læst om, at visse „høje Værnemagere“, bl. a. den Mand, hvis Navn her er nævnt, Ingeniør Thomsen, kaldtes Værnemagere og skulde straffes. Det havde han ogsaa læst og hørt om, og hvad sagde han saa? At han, Udenrigsministeren, mere end nogen anden havde Ansvaret for, at Ingeniør Thomsen gik ind i disse Arbejder. Saa- dan talte denne Minister.

Paa den Baggrund — og det er jo Baggrunden, der betyder noget, det er Sagens Omstændigheder, der betyder noget, og ikke en Sætning eller et „hvis“ —, paa den Baggrund virker den højtærede Ministers Taleovre i Randers som en direkte Opfordring til Befolkningen om at vedligeholde Uroen, og denne Tale stempler ham i hvert Fald som en Mand, der aldrig burde have siddet i en Regering, hvis første og fornemste Opgave i disse svære Tider er at fremme Ro og Orden. Jeg tør sige — det ved de ærede Medlemmer —, at naar man er gaaet med til at danne en saa usædvanlig Regering som denne paa parlamentarisk Basis,* som Rigsdagen ønsker at staa bagved, er det fornemste Motiv dertil, at man ønskede, at Overgangstiden i alle Henseender skulde forløbe værdigt, i Ro og Orden, og saa er det daarlig Landsmandsgerning, naar en Minister opfordrer til det modsatte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Fr. Dalgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at begge Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Formanden: Der er over for mig fremsat Ønske om, at Valg af Medlemmer til det Udvalg, det nu er vedtaget at nedsætte, finder Sted allerede i indeværende Møde. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg Samtykket til Valgets Foretagelse som givet. (Ophold). Det er givet.